

Kőtojás

PRÓZA - LXVIII. évfolyam, 39. szám, 2024. szeptember 27.

**Megunom apám mellett, talán észre sem veszi, hogy magára hagyom. Ha már hétvége, legyen valami értelme a napnak, gondolom, és elindulok a töltés felé, közben látom, hogy a kavicsos úton egy platós furgon érkezik. A távolban a szomszéd kutyái ugatnak vadul, neki-
nekirontanak a kerítésnek, a jármű kerekei felverik a port, behúzódok egy tölgy mögé, onnan tekintek kíváncsian a távolba, a szomszéd kifarol a traktorral és megáll a szénabáláknál. A
figyelmem hamar visszaterelődik a furgonra, a roskadásig rakott utánfutóra, arra jutok, hogy
át is lóghatnék, a kutyák ismernek, Dumbó ugyan néha nekem ront, de amint a közelébe érek,
hempergőzik a lábam előtt, követeli, hogy simítsam a hasát, játszak vele, szelídebb, mint egy
macskakölyök, ha erősen vakarom az oldalát, jólesően morog.**